

Tato lekce patří:

1. lekce Církev jako tělo

PŘEČTI SI: Ef 1,22-23; Ko 1,18; 1K 12, 12-27

KLÍČOVÝ VERŠ: 1K 12,27

„Vy jste tělo Kristovo a jednotlivě [jste jeho] údy.“

Už jsme se dozvěděli (sešit B, 1. lekce), že Nový zákon nám předkládá DVA různé pohledy na církev. Za prvé je zde „univerzální církev“, která sestává ze všech lidí, kteří v Krista opravdově uvěřili od jejího počátku (**viz Sk 2**), až do chvíle, kdy Pán Ježíš přijde znovu. Za druhé jsou zde místní církve – shromáždění křesťanů na daném místě v danou dobu.

Bible užívá mnoho „obrazů“, neboli metafor, aby nám pomohla těmto věcem porozumět. Je zajímavé, že ten samý „obraz“ může být užít k popisu OBOU aspektů církve! V této lekci prozkoumáme, jak se o univerzální církvi a místních církvích mluví jako o „tělu“.

1. UNIVERZÁLNÍ CÍRKEV JAKO TĚLO

Kristova církev v nejširším smyslu slova je složena z lidí mnoha generací a z nejrůznějších poměrů. Rozdíl mezi nimi se však staly zcela nepodstatnými; když tito lidé uvěřili v Pána Ježíše, stali se v duchovním smyslu jedním celkem, stejně jako je lidské tělo jedním živým celkem ve fyzickém smyslu. Víme, že všechny vykonávané pohyby a všechny funkce orgánů jsou v našich přirozených tělech řízeny mozkiem, který je umístěn v hlavě. Tato skutečnost nám názorně ilustruje novozákonní učení o církvi, podle kterého je Kristus „**hlavou těla, církve**“ (**Ko 1,18; Ef 1,22-23**).

Když tedy Bible hovoří o lidském těle jako obrazném zpodobnění celé církve, zdůrazňuje přitom DVA hlavní body:

- Duchovní jednotu všech opravdových křesťanů bez ohledu na to, z jakých poměrů pocházejí.
- Bezvýhradnou autoritu a svrchovanost Pána Ježíše jako Hlavy jeho církve.

2. MÍSTNÍ CÍRKEV JAKO TĚLO

Když Pavel sepsal úsek Nového zákona, který dnes označujeme jako **1. list Korintským**, adresuje jej „**církvi Boží, která je v Korintu**“ (**1K 1,2**). Je jasné, že měl na mysli shromáždění věřících v Korintu. Ve **12. kapitole** jim předkládá obraz těla jako symbolické znázornění místní církve, když ve **27. verši říká: „Vy jste tělo Kristovo a jednotlivě [jste jeho] údy.“** Užívá tento obraz proto, aby zdůraznil, že každý člen církve je důležitý a plní v životě sboru určitou úlohu. Zamysli se nad následujícími body:

- Tělo má mnoho různých částí a přece je jedním celkem! Uvnitř těla vládne úžasná jednota, jejíž podstatou je přítomnost života v každé z jeho částí. Církev je právě taková – všichni věřící jsou „**jedno v Kristu Ježíši**“ (**Ga 3, 28**), a každý vlastní duchovní život, který dostává od Pána. To je důvodem, abychom vždy usilovali o harmonické soužití mezi věřícími!
- V našich tělech má každá součást svěřen určitý úkol. Noha nemůže vykonávat práci ruky, stejně jako ucho nemůže převzít činnost oka! (**Viz 1K 12, 14-19.**) Tak je to i v církvi; každý její člen musí rozpoznat, jakou úlohu mu Bůh určil. Naší zodpovědností pak je naplnit ji nejlépe, jak jsme schopni.
- Naše fyzické tělo jasně demonstruje vzájemnou závislost jednoho věřícího na druhém. Jak často oko potřebuje prst, aby odstranil smítko prachu! (**Viz 1K 12, 14-19.**) Podobně se ani hlava neobejde bez nohou, aby se dostala na určené místo. (**Viz 1K 12, 21.**) Toto všechno ilustruje, jak věřící potřebují jeden druhého. Nikdy bychom neměli být pyšní, zakládat si na své důležitosti, a myslet si, že slabší spoluvěřící nejsou k ničemu potřební!

Vidíme tedy, že metafora těla velmi vhodně znázorňuje, jak mají podle Božího plánu společně žít věřící, kteří tvoří místní sbor. Hlavní myšlenky mohou být shrnuty následovně:

- V církvi, stejně jako v těle, je současně přítomna **JEDNOTA i ROZDÍLNOST** („**jedno tělo**“, ale „**mnoho údů**“).
- V církvi platí **INDIVIDUÁLNÍ ZODPOVĚDNOST** – každý její člen je důležitý. Tělo je na tom nejlépe, když každá jeho část koná právě to, co má konat.
- V církvi platí **INDIVIDUÁLNÍ ZODPOVĚDNOST** – každý její člen je důležitý. Tělo je na tom nejlépe, když každá jeho část koná právě to, co má konat.

1. lekce Církev jako tělo

1 Ko 1,18 říká o Kristu: „ON JE HLAVOU TĚLA, CÍRKVE“. CO TO ZNAMENÁ?

.....

4

2 A. KOMU JE ADRESOVÁNA 1. KORINTSKÝM? (Viz 1K 1,2.)

B. V KLÍČOVÉM VERŠI PAVEL HOVOŘÍ O CÍRKVI JAKO O „TĚLE KRISTOVĚ“. VYPIŠ HO.

C. DOPLŇ CHYBĚJÍCÍ SLOVA: [JE] _____ ÚDŮ, ALE _____ TĚLO. (POTŘEBUJEŠ NÁPOVĚDU? 1K 12,20.)

3

3 A. PŘEČTI SI 1K 12,15 - 16, A UVEĎ ČTYŘI ÚDY TĚLA, KTERÉ JSOU ZDE ZMÍNĚNY.

B. JAKÝ JE HLAVNÍ BOD PAVLOVA UČENÍ, VYJÁDŘENÝ V TĚCHTO DVOU VERŠÍCH?

.....

4

4 PROČ JE PRO MÍSTNÍ SBOR PROSPĚŠNÉ SKLÁDAT SE Z VÍCE ČLENŮ, Z NICHŽ KAŽDÝ VYKONÁVÁ ÚKOLY PŘIDĚLENÉ OD BOHA?

.....

4

5 DOPLŇ PRAVDA NEBO NEPRAVDA K NÁSLEDUJÍCÍM TVRZENÍM:

- A. NOVÝ ZÁKON PŘIPODOBŇUJE CÍRKEV, TAK, JAK SE NA RŮZNÝCH MÍSTECH SHROMAŽDUJE, K LIDSKÉMU TĚLU. _____
- B. STEJNĚ TAK, JAKO EXISTUJÍ NĚKTERÉ NEUŽITEČNÉ ČÁSTI TĚLA, JSOU I V CÍRKVI NĚKTERÉ ÚDY, KTERÉ NEMAJÍ OD BOHA URČENÉ ŽÁDNÉ ÚKOLY. _____
- C. RŮZNÉ ÚDY TĚLA O SEBE NAVZÁJEM NIKDY NIJAK NEPEČUJÍ. _____
- D. 1K 12, 26 NÁS VYUČUJE, ŽE V CÍRKVI JEDNOTLIVÍ ČLENOVÉ NAVZÁJEM SDÍLÍ SVÉ RADOSTI I SMUTKY. _____
- E. SLABŠÍCH ČLENŮ CÍRKVE BYCHOM SE MĚLI ZBAVIT. _____

5

6 KRISTUS JE „HLAVOU“ A MY JSME „ÚDY“. CO NÁS TATO SKUTEČNOST UČÍ O KRISTU A NAŠEM VZTAHU VŮČI NĚMU?

.....

3

7 „OBRAZ“ NEBOLI METAFORA LIDSKÉHO TĚLA VELMI VHDNĚ VYSTIHUJE, ČÍM JE MÍSTNÍ SBOR. SOUHLASÍŠ S TÍM? SVOU ODPOVĚĎ ZDŮVODNI.

.....

2

Zkratky SZ knih: Gn-Genesis; Ex-Exodus; Lv-Leviticus; Nm-Numeri;Dt-Deuteronomium; Jz-Jozue; Sd-Soudců; Rt-Rút; 1S,2S-1.,2.Samuelova; 1Kr,2Kr-1.,2.Královská; 1Pa,2Pa-1.,2.Paralipomenon; Ezd-Ezdráš; Neh-Nehemjáš; Est-Ester; Jb-Jób, Ž-Žalmy; PŘ-Přísloví; Kz-Kazatel; Pís-Píseň Šalomounova; Iz-Izajáš; Jr-Jeremjáš; Pl-Pláč Jeremjášův; Ez-Ezechiel; Da-Daniel; Oz-Ozeáš; Jl-Jóel; Am-Ámos; Abd-Abdijáš; Jon-Jonáš; Mi-Micheáš; Na-Nahum; Abk-Abakuk; Sf-Sofonjáš; Ag-Ageus; Za-Zachariáš; Mal-Malachjáš

25

Celkem za tuto lekci

Tato lekce patří:

2. lekce Církev – Chrám a nevěsta

PŘEČTI SI: Ef 2,19-22 a 5,22-27; 1K 3,16-17
2K 11,1-4

KLÍČOVÝ VERŠ: 1K 3,16

„Nevíte, že jste Boží svatyně a [že] ve vás bydlí Duch Boží?“

V 1. lekci jsme viděli, že jednak universální církev, tak i místní sbor, mohou být popsány metaforou „těla“. Úplně to samé platí o dalších dvou metaforách, kterými jsou „chrám“ a „nevěsta“.

UNIVERZÁLNÍ CÍRKEV – CHRÁM BOŽÍ

Pavel píše křesťanům v Efesu o „základu“, „úhelném kamenu“, celé stavbě atd. (Ef 2, 19-22). Vždy musíme pamatovat, že tato slova používá v přeneseném významu. To znamená, že zde neuvažuje o doslovném, materiálním chrámu někde na zemi. Vyučuje zde, že zachránění hříšníci z mnoha zemí, a zároveň i z mnoha staletí, byli přivedeni do tak nádherného vztahu s Bohem, že se stali jeho „bydlištěm“, místem, kde přebývá! Byli spojeni dohromady, aby se stali „svatyní v Pánu“ (Ef 2, 21). Když tento věk skončí, bude dokončen i tento duchovní chrám, který pak už bude stát navždy k Boží cti a slávě!

MÍSTNÍ CÍRKEV – CHRÁM BOŽÍ

1K 3,16 nás vyučuje, že společnost křesťanů, kteří jsou „církví“ (v novozákonním smyslu slova) může být správně nahlížena jako „Boží svatyně“. To naznačuje přinejmenším DVĚ věci.

a. Protože jsou „Boží svatyní“, nesmějí tito lidé dopustit, aby do sborového života proniklo zlé jednání nebo hříšné chování. Znovu si přečti **1K 3,17**.

b. Protože jsou „Boží svatyní“, mohou, s veškerou pokorou, vyhlášovat, že je Bůh s nimi, totiž že je opravdově duchovně přítomen v chválách, které mu vzdávají, a v díle, které pro něj konají. „**Hospodin [je] ve svém svatém chrámu**“ (Ž 11,4).

UNIVERZÁLNÍ CÍRKEV – NEVĚSTA

Ef 5 obsahuje hodnotné pokyny pro křesťanské manžele a jejich manželky, týkající se jejich

svázání. Aby Pavel dodal svým ustanovením patřičný důraz, odvolává se na ten nejlepší vzor: „**Muži, milujte [své] ženy, jako i Kristus miloval církev a sám sebe za ni vydal**“ (Ef 5,25). Pravdou je, že zde přímo neužívá slovo „nevěsta“, avšak **verše 26 a 27** jednoznačně předkládají obraz celé církve jako nevěsty, která se připravuje na den své svatby!

Je úžasné uvědomit si, že Bůh pohlíží na všechny, kdo složili svou důvěru v Pána Ježíše, jako na jednu „slavnou církev“, čistou, svatou a bez poskvrny – takovou, jako by byla ta nejúchvatnější nevěsta, jakou bychom si kdy dokázali představit! Jakmile bude církev úplná, nevěsta (církev) a Ženich (Kristus) budou spolu navěky v dokonalé lásce!

MÍSTNÍ CÍRKEV – NEVĚSTA

Pavel znovu užívá tento obrazný jazyk ve **2K 11, 2**. Sděluje zde věřícím z Korintského sboru, že je „**zasnoubil jedinému muži, abych [vás jako] čistou pannu představil Kristu**.“ Odvolává se na to, jak jim dříve kázal evangelium a následně o ně po duchovní stránce pečoval. Toto vše chápe jako přípravu jejich sňatku s Kristem! Nyní má starost, aby se neprokázali jako nevěrní a neobrátili se za „jiným Ježíšem“ a „jiným evangeliem“ (**2K 11,4**). Bez obalu je varuje, že jako církev musí zůstat zcela věrní a oddaní Pánu Ježíši a nedovolit Satanu, aby je svedl, jako dříve svedl Evu.

Toto varování je zrovna tak důležité i pro nás dnes. V tom, čemu jako sbor věříme a co praktikujeme, se musíme držet toho, co říká Bible, a nedovolit, aby nějaké „módní novoty“ v učení odvály naše zaujetí pro Pána a Spasitele!

3. lekce Bůh se stará, aby církev prospívala

Tato lekce patří:

PŘEČTI SI: Ef 4,11-13.16; 1K 12,4-11

KLÍČOVÉ VERŠE: Ef 4,11 a 12

„A on dal jedny apoštoly, jiné proroky, některé evangelisty, jiné pastýře a učitele, aby připravili svaté k dílu služby, k vybudování těla Kristova.“

„Církví“ myslíme nespočetné miliony věřících v Pána Ježíše od doby zaznamenané ve **Sk 2** až do současnosti a dále do chvíle jeho druhého příchodu. Jak jsme již viděli, Bůh na ně pohlíží jako na „tělo Kristovo“, „svou Svatyni“, a také jako „Kristovu nevěstu“. Nemusí nás tedy překvapit, když zjistíme, že se Bůh v plné míře postaral o její další zdárný život.

Důležitou částí jeho zaopatření je, že dal církvi své „dary“, jak víme z Ef 4. „Dary“ na které se odkazuje v **11. verši**, jsou vlastně lidé, kteří hráli životně důležitou roli v raných dnech církve. Všimni si, o které se jednalo:

1. APOŠTOLOVÉ a PROROCI. Pokud se zamyslíme nad církví jako nad „**svatyní Boží**“, můžeme říci, že to byli lidé, kteří položili „**základy učení**“ (neboli „nauky“) církve. (**Viz Ef 2,20.**) Přítomnost těchto lidí byla velmi důležitá, vzhledem k tomu, že Nový zákon tehdy ještě nebyl napsán; Bůh odhaloval apoštolům a prorokům svá rozhodnutí, a oni je pak předávali sborům.

2. EVANGELISTÉ. Ti byli Duchem Svatým „obdarováni“ k šíření evangelia; skrze jejich dílo církev pokračuje v růstu až do současnosti. Příkladem jednoho z prvních evangelistů je Filip – **viz Sk 21,8.**

3. PASTÝŘI a UČITELÉ. Slovo „pastýř“ nám připomíná, že stejně jako ovce potřebují péči a ochranu pastýře, tak i členové Kristovy církve potřebují vedení a poučování. V každé generaci Bůh dává církvi muže, kteří jsou schopni nad ní vykonávat pastýřskou péči a vyučovat ji.

Dnes žijeme téměř 2000 let po vzniku církve. „**Apoštolové a proroci**“, ve smyslu, ve kterém Pavel tato označení použil, již mezi námi nejsou, protože máme Boží Slovo zapsané v úplnosti. Věříme však, že Bůh stále dává těm, které si zvolí, schopnost

vyučovat a vést „**tělo Kristovo.**“ Takoví lidé by měli být chováni ve vážnosti, a jejich dobrý příklad je třeba následovat! (**Viz Žd 13,7.**)

Dalším novozákonním textem, který nám pomůže pochopit, jak Bůh zajistil péči o sbory, je **1. Korintským 12.** Pavel v této kapitole svým čtenářům zdůrazňuje některé praktické skutečnosti týkající se života místních sborů, zejména pak toto:

1. Bůh má vše plně pod kontrolou, a sám určuje, jaký „dar“ („schopnost“ nebo „postavení“) bude každý „úd Kristova těla“ mít. Přečti si **verše 4 – 6** a všimni si, jak se jednotlivé druhy darů, služeb a činností od sebe odlišují, ale všechny pocházejí od samotného Boha!
2. Každá osoba v církvi má nějaký „dar“ od Boha. (Všimni si slova „**každému**“ ve verších 7 a 11.) Jako má každý úd našeho těla určitou úlohu, tak má i každý z nás v „**těle Kristově**“ (církvi) určitou roli.
3. Když v církvi konáme to, co nám Bůh připravil, prokazujeme, že Bůh, Duch Svatý, jedná v našich životech. To je myšleno „**projevem Ducha**“ (**1K 12,7**). Neměli bychom ukrývat náš „**talent**“, jako to udělal muž v Ježíšově podobenství (**Mt 25, 24-25**). Je lepší jej užívat, protože pak se v našich životech naplňuje Boží vůle.
4. „Dary“ jsou „**k užítku všech**“ (**v. 7**). Cokoliv nám Bůh svěřil, nemá sloužit našim sobeckým cílům, ale budování církve v lásce (**Ef 4,16**). V našich lidských tělech vykonává každý úd činnost, která prospívá celku. Zrovna tak by tomu mělo být v „**těle Kristově**“.

Každý křesťan by se tedy měl snažit být součástí takového sboru, kde je učení Nového zákona přijímáno vírou a uváděno do praxe. V tomto prostředí bychom pak měli využívat a dále rozvíjet „dar“, který nám Bůh dal. Takto to Bůh připravil, abychom mohli jednotlivě duchovně růst, i proto, aby prospívala jeho církev jako celek!

PRACOVNÍ SEŠIT

3. lekce Bůh se stará, aby církev prospívala

1 KRÁTCE VYJÁDŘI, CO ZNAMENÁ „CÍRKEV“ V BIBLICKÉM SMYSLU.

.....

.....

.....

3

2 NAPIŠ TŘI PŘENESENÉ NEBO OBRAZNÉ ZPŮSOBY, JAK JE V BIBLI POPSÁNA CÍRKEV.

I. „_____ KRISTOVO “

II. „_____ BOŽÍ“

III. „_____ KRISTOVA“

3

3 A. V ČEM SPOČÍVÁ PRÁCE EVANGELISTY?

.....

.....

.....

B. JAKOU ROLI MAJÍ V ŽIVOTĚ MÍSTNÍ CÍRKEV PASTÝŘI A UČITELÉ?

.....

.....

.....

6

4 ZNOVU SI PŘEČTI 1K 12,4-6. TYTO VERŠE NÁS VYUČUJÍ, ŽE OTEC, SYN I DUCH SE SPOLUÚČASTNÍ UDÍLENÍ DARŮ DO CÍRKEV. NA VOLNÉ MÍSTO VŽDY UVEĎ ODKAZ NA PŘÍSLUŠNÝ VERŠ.

I. KTERÝ VERŠ PŘISUZUJE DARY „DUCHU“? _____

II. KTERÝ VERŠ PŘISUZUJE DARY „BOHU“? _____

III. KTERÝ VERŠ PŘISUZUJE DARY „PÁNU“? _____

3

5 VYPIŠ VERŠ Z 1K 12, KTERÝM JE MOŽNÉ PROKÁZAT, ŽE KAŽDÝ V CÍRKVI JE OD BOHA NĚJAKÝM ZVLÁŠTNÍM ZPŮSOBEM „OBDAROVÁN“.

.....

.....

.....

3

6 PŘEČTI SI Ř 12,3, A NAPIŠ JEDNOU VĚTOU VYSVĚTLENÍ, JAKÝ BY MĚL BÝT NÁŠ POSTOJ K DUCHOVNÍM DARŮM, KTERÉ JSME OD PÁNA PŘIJALI.

.....

.....

.....

3

7 JAK BYS ODPOVĚDĚL KŘESŤANU, KTERÝ BY ŘEKL, ŽE VE SBORU NENÍ ŽÁDNÁ PRÁCE NEBO SLUŽBA, KTEROU BY MOHL VYKONÁVAT?

.....

.....

.....

4

25

Tato lekce patří:

4. lekce Ženy v církvi

PŘEČTI SI: 1K 11,2-16; 1K 14,34-35; 1Tm 2,8-14

KLÍČOVÝ VERŠ: 1K 11,3

„Chci, abyste věděli, že hlavou každého muže je Kristus, hlavou ženy [její] muž a hlavou Krista Bůh.“

Uzavíráme tuto sérii studií otázkou: „Co říká Bible o roli žen v církvi? Jsou v rovnocenném postavení vůči mužům?“ Abychom tuto a jí podobné otázky zodpověděli, musíme se obrátit na své Bible!

1. Bible vyučuje ROVNOST MEZI MUŽEM A ŽENOU. Jeden není něco víc než druhý. V Božím pohledu mají oba stejnou hodnotu. Evangelium NEVYHLAŠUJE, že by Bůh miloval muže a opovrhoval ženami! Místo toho je jeho poselstvím: **„Neboť tak Bůh miluje SVĚT, že dal [svého] jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul...“ (J 3,16).**

Všimni si následujících bodů:

- „Spasení získávají, na základě stejných podmínek, pokání a víry, jak muži, tak ženy.“ (Sk 5,14)
- Muži a ženy jsou Bohem vnímáni jako „jedno v Kristu Ježíši“ (Ga 3,28).
- Muži i ženy byli pokřtěni, když uvěřili v Pána Ježíše (Sk 8,12).
- Novozákonní dopisy (epištoly) zmiňují mnoho žen jménem, což nám ukazuje, že byly přijaty do sborového obcenství (Ř 16,1-2; Fp 4,2-3).
- Ženy, stejně jako muži, prošly pronásledováním za svou víru v Krista (Sk 8,3; Sk 9,1-2)

2. Bible nám ukazuje, že Bůh přidělil mužům a ženám ODLIŠNOU ÚLOHU, jak VE STVOŘENÍ, tak i V CÍRKVI.

i) VE STVOŘENÍ

Bůh stvořil jako PRVNÍHO muže, poté vzal žebro z Adamova boku a stvořil ženu (Gn 2,22). Tím, že zvolil toto pořadí, určil, že muž bude mít vedoucí úlohu. Adam byl dán do pozice autority, a Bůh měl plné právo se takto rozhodnout. Vedoucí úloha přidělená muži ve stvoření nijak nepopírá již zmíněnou rovnocennost, neplyne z ní nějaká „nadřazenost“ muže. Když v 1K 11,3 čteme, že „**hlavou Krista je Bůh**“, neznamená to, že Kristus je vůči Bohu méněcenný! Je tím jednoduše vyjádřena rozdílná úloha Božích Osob v jejich spojení. Podobně, když řekneme, že muž je hlavou ženy, neznamená to, že by žena byla

méněcenná!

Další důvod pro vedoucí úlohu muže vůči ženě nalzáme v Gn 3, 6 a 16, a také v 1Tm 2,14. Zde je řečeno, že to byla žena, která byla svedena Satanem, a byla také první osobou, která zhřešila.

Když shrneme biblické učení o tomto tématu, můžeme říci, že muž je „hlavou“ ženy, protože:

- Muž byl stvořen jako PRVNÍ.
- Žena byla PRVNÍ, kdo zhřešil proti Bohu.

ii) V CÍRKVI

To, co se stalo na samém počátku lidstva, má stále dopad na uspořádání života místní církve, jak nás vyučuje 1K 11, 2 -16. Bůh, jak již jsme viděli, svěřil autoritu a vedoucí úlohu mužům. Pokud chce věřící žena ukázat, že přijímá vedoucí úlohu muže, přikryje si při setkání sboru svou hlavu. Podřizuje se tím požadavku, že má mít „**na hlavě znamení moci**“, jak říká verš 10.

Další důležité provázání novozákonního učení s texty Gn 2 a 3 je předloženo v 1Tm 2,11-14. Křesťanským ženám je zakázáno, aby ve sboru vyučovaly nebo nad muži vykonávaly autoritu. Verše 13 a 14 jasně odkazují zpět na hříchy Adama a Evy jako na důvod pro tento zákaz. „**[Vaše] ženy nechtě ve shromážděních mlčí**“ (1K 14,34). Jedná se o další prohlášení, které nám ukazuje, jakou roli pro ženy Bůh určil ve sborovém životě.

Jaká je tedy role křesťanské ženy? Je pro ni otevřeno mnoho způsobů, kterými může sloužit Bohu a vzdát chválu svému Pánu. Když bude žít opravdový křesťanský život a podílet se na službách ve sboru, získá si úctu všech a postupně se stane dobrým příkladem pro další ženy, které ji budou následovat, jak se píše v Tt 2, 3-5. Nikdo, kdo se podvolí tomu postavení, jaké mu Bůh v církvi přidělil, není v žádném ohledu méněcenný vůči jiným, kteří zastávají na pohled významnější role. Když se budeme poslušně podrobovat Boží vůli, nikdy se duchovně neochudíme!

4. lekce Ženy v církvi

1 NAPIŠ KRÁTKÝ ODSTAVEC, VE KTERÉM VYSVĚTLÍŠ, V JAKÝCH OHLEDECH BYLI MUŽI A ŽENY V PRVNÍCH LETECH KŘEŠŤANSKÉ CÍRKVE ROVNOCENNÍ.

2 ZNOVU SI PŘEČTI Ř 16,1-2, A ODPOVĚZ:

A. JAK SE JMENUJE ŽENA, O KTERÉ SE TYTO VERŠE ZMIŇUJÍ?

B. PROČ O NÍ PAVEL MLUVÍ TAK POCHVALNĚ?

C. NAVRHNI NĚKTERÉ PRAKTICKÉ ZPŮSOBY, VE KTERÝCH MŮŽE VĚŘÍCÍ ČLOVĚK DNES BÝT „POMOCNÍKEM MNOHÝCH“, PŘEDEVŠÍM V PROSTŘEDÍ SBORU.

3 TOMU, ŽE NĚKDO HRAJE ROLI „HLAVY“ V RODINĚ, PŘÍPADNĚ V NĚJAKÉ ORGANIZACI, ZPRAVIDLA DOBRĚ ROZUMÍME. ZNOVU SI PŘEČTI 1K 11,3 A ZODPOVĚZ NÁSLEDUJÍCÍ OTÁZKY:

A. KDO JE „HLAVOU“ KRISTA?

B. KDO JE „HLAVOU“ MUŽE?

C. KDO JE „HLAVOU“ ŽENY?

4 SKRZE JAKÝ SYMBOL (NEBO ZNAMENÍ) ŽENY VE SBORU VYJADŘUJÍ, ŽE PŘIJÍMAJÍ VEDOUcí ROLI MUŽŮ?

5 UVEĎTE NA ZÁKLADĚ ZPRÁVY O STVOŘENÍ Z GN 2 A 3:

A. V JAKÉM SMYSLU BYLA ŽENA DRUHÁ?

B. V JAKÉM SMYSLU BYLA ŽENA PRVNÍ?

C. KTERÝ Z NICH – ADAM NEBO EVA – BYL SATANEM SVEDEN?

6 PEČLIVĚ SI PŘEČTI 1TM 2,11-14, A NA ZÁKLADĚ TOHO VYSVĚTLI, PROČ ÚLOHOU ŽENY V CÍRKVI NENÍ VYUČOVAT?

7 DOHLEDEJ SI NÍŽE UVEDENÉ BIBLICKÉ ODKAZY NA ŽENY, KTERÉ BYLY VE SBORECH DOBRĚ ZNÁMÉ. DO PRVNÍHO SLOUPCE NAPIŠ JEJICH JMÉNA, A DO DRUHÉHO O KAŽDÉ Z NICH UVEĎ JEDNU SKUTEČNOST.

Sk 9,36

Sk 12,12-16

Sk 16,14 & 15

Ř 16,6

8 1TM 2,9-10, VYUČUJÍ KŘEŠŤANSKÉ ŽENY, ŽE BY SE MĚLY „ZDOBIT... DOBRÝMI SKUTKY“. NAVRHNI, JAKÝMI ZPŮSOBY SE TO MŮŽE V DNEŠNÍ DOBĚ DÍT.

Vraťte tuto lekci:

100

Celkem
za tento blok

25

Celkem
za tuto lekci